

sam sestavili omenjeni načrt. Ne nasprotujte sosedu in sebi, potom bodo še poznejši redovi hvalažni okrajnemu zastopnik, ker on deluje le za blagor celega okraja. Sedajni okr. zastopnik ni pristranski, kakor je bil prejšnji, marveč je velik in odkritosrčen dobrotnik celega ptujskega okraja. Mnogo posestnikov si želi, da se ta načrt izvrši.

Sv. Jurij ob Ščavnici. „Mene morda cela fara pozdravljati“, tako se je izrazil v neki gostilni človeče, katero je pred par leti prišlo k nam in tunkaj dobilo skozi priprošnjo vseh živih in mrtvih službo. Marsikdo bi mislil, da človek, kateri si upa tako drzno govoriti, mora biti ali kak visok uradnik, ali kak mogotec, kateri celo fara podpira, ali pa kaka zvezda modrosti. Zali bog, da temu ni tako! Kajti človeče, katero je imstilo te besede, ni noben uradnik, ni mogotec, najmanj pa kak modrijan, ampak ta človek je kot mežnar ali nadzornik cerkvene metle nastavljen. Odkod je je našemu mežnarju vcepila da domišlja, še dosedaj sami nismo izvedeli. Premožen ta človek najbrž ne more biti, ker nikogar ne podpira, ampak vsako leto po celi fari zraven zrnja fižol, krompir in repo pobira. Kaj se tiče njegove modrosti, tudi drugega ne moremo omeniti kakor to, da je kmalu po njegovem prihodu neki gospod, kateri ima vsak dan več ali manj ž njim opraviti, rekel: „Tega se nam ni treba bati, da bi naš novi mežnar kaj pamet izgubil, kajti ta je že zdaj nima dosti“. Domišlja in predrznost našega mežnarja najbrž izvira od tega, ker so njegovi stariši bili nekaj sosedje neke zelo bogate hiše in ker on vira sedaj protekcijo, katere še nobeden mežnar ni imel, da celo psu našega župnika pri vsaki priložnosti sme reči zaupno: „ti!“ No, ti mežnar, ko bi še po tvoji glavi začele kdaj zopet take bedaste misli rojiti, da te mora namreč cela fara pozdravljati, tedaj bo moral za svojo glavo in bolezen iskati zdravila. Svetujemo ti, da se podaš k Schmiedlechnerju v Blagnš ali pa Stelcerju v Brezje. Kakor ljudje trdijo, sta ta moža že marsikaterega vola ozdravila, mogoče je, da tudi za tvojo bolezen najdeta pravo sredstvo. Ako te ne ozdravita, potem se podaj na bližnji kolodvor, kupi si vozni list štrtega razreda do postaje „Puntigam“, tam se iz kreniti ter naznani prvemu človeku, katerega boš srečal, da si mežnar od Sv. Jurija ob Ščavnici in mi ti garantiramo, da boš slovesno spremljan v bližnji Feldhof. Konečno pa še sprejmi sledeče pončne besede: Kateri po fari repo, fižol in krompir pobira, na tistega se še maček ne ozira. — Kdor po botrinskih južinah sline cedi, taki ne slisi med boljše ljudi. — Mežnar! Vladaš si in ostaneš le cerkvenih miš in podgan!

Iz Polzele. Farskemu dopisnu obrekljive cenje v Mariboru stavimo sledeče prašanje: 1. Zakaj nisi resnice poročal, da je župnik na Polzele, Atteneder, 29. maja t. l. v navzočnosti volilne komisije svojim nerazsodnim backom glasovnice pobiral in podpisoval z imenom „Korošec“? — 2. Zakaj nisi resnice poročal, da so farji med volitvijo od hiše do hiše, od volilca do volilca letali in glasovnice podpisovali? — 3. Zakaj ne poročáš, da farji pri velikonočnem upraševanju od vsake osebe 1 K zahtevajo za listek, ki je komaj 1 dm dolg in 2 cm širok? Ali pogori vsako leto za 1400 K sved? — 4. Zakaj volilca ne podučiš, da V. kurija ni za „Dominus vobiscum“, ampak za „Et cum spiritu tuo“ — ne da debele in site farje, temveč za mizke, izstradane sloje? — 5. Zakaj našega nerazsodnega ljudstva ne podučiš, da so duhovniki zato Korošca na Dunaj poslali, da bo glasovnica za 9 milijonov 300 tisoč kron, katere duhovniki kot povišanje plač zahtevajo in katere bodo volilci pri davkariji plačali? . . . Ako ti pa še s tem ni dovolj, poročali bodemo natanko o beradžji za pšenico, vino, za brezplačno obdelovanje farskih vinogradov, pri blagoslovljenju kruha, mesa, klobas, jajc, o dogodkih na veliki četrtki itd. Kajti resnica mora na dan! In mi pravimo: kdor farja voli, stori smrtni greh in zadelo ga bo prokletstvo razžaljenega naroda, ki se bode končno obrnilo proti onim, ki glasujejo za 10 milijonov stroškov na vaše štibre.

Iz Ljutomera. V Ljutomeru imamo samo enega odvetnika, Karla Grossmanna, o katerem se je že marsikaj govorilo in pisalo. V svoji pisni imi Karlek dva uradnika s čudno pretek-

lostjo. Karlek je jima odpovedal službo, ali ona dva sta se ustavila kakor koza, češ, če greva midva, potem moraš, g. Karlek, z nama — res lepa trojica! Karlek je odletel po policaja, ali med tem je Karlekov gospa prosila, naj njenemu možu ne zamerita, kajti on ima baje slabo pamet in ne vé, kaj dela! In konec tega štrajka? Karlek ju je prosil odpuščenja in plačal par litrov vina za spravo. Kako že delajo cigani? Zjutraj se bijejo, zvečer pa objemajo!

Iz Črešnjevca. Svoje dni smo poročali v Štajercu o ženskem boju v cerkvi in v farovžu in kako so se prete pale neke farske babure, da je celo župnik moral pobe gniti. Rekli smo, da je to sad farske morale. Predzadnji teden neko jutro so se pa tu babe zopet prete pale pred farovžem in sicer neka stara Kruļjka in kuharica. Stara Kruļjka je trdila, da ima njena hčerka neke stare pravice v farovžu in napadla je kuharico s skafom vode, kuharica pa je med tem prav krepko klestila z metlo po Kruļjcinem hrbtišču. Zraven so se čule jako krefte besede, katerih pa si ne upamo obelodaniti. Tudi župnik je moral molčati, kajti babure vedo velikanke skrivnosti o njem.

Novice.

Naši grehi. Vsak hip čitaš v prvaško-farskem časopisu bedaste opombe, ki nas delajo odgovorne za vsako stvar. Ako kdo kaj ukrade, je tega „Štajerc“ kriv. Ako kdo vero sramoti, je že „Štajerc“ kriv, ako postane kdo morilec, smo že mi tega krivi. In ko bi prišel jutri potres, je gotovo, da bi bili tudi mi tega krivi. . . Dober tek nam sicer to očitanje ne pokvari. Tudi se prav nič ne jezimo radi njih. Ali ponizno vprašamo: Ali je „Štajerc“ kriv, da strelja hofrat Ploj v državnem zboru same kozle? Ali je „Štajerc“ kriv, da zapeljuje mokronosi kaplani omožene ženske? Ali smo mi krivi, da je klerikalna učiteljica Büchel 14 letnega fanta starišem odpeljala in ga porabila za spolske svinjarje? Ali smo mi krivi, da je bil oni dalmatinski duhovnik tožep zaradi umora svoje tete? Mi naj bodemo krivi, da je kaplan Rabuza „grevengo“ obujal, — da se debele na čuden način, najpobožnejše „Marijine device“, da vohajo župniki za testamenti kot pes za divjačino? Mi naj bodemo krivi, da posedujejo škofje po 10, 20 fabrik za žganje, pivo, vinogradov, — da se v poklerikaljenih krajih največ zločinov godi? Vsi ti junaki vendar ne čitajo „Štajerca“, temveč le pobožne liste kakor so „F.hpos“, „Slovenec“ itd. . . To je pač malo čudno! Hudimana, kaj pa če jih čitanje teh nad vse, prav nad vse dobrih listov tako pokvari? . . . Kadar nam „F.hpos“ na ta vprašanja odgovori, takrat oblečemo spokorno kuto, se potrosimo s pepelom in prosimo za odpuščenje za ta velik „greh“, da smo — ljudstvu oči odpirali ter mu pokazali njegove pijavke v pravi luči!

Popravki po § 19. Prvaški vitezi v kuti in odvetniškem fraku so pričeli novi manèver. Uničiti hočejo „Štajerca“ s t. zv. „popravki“. Naš zakon je v tem oziru zelo pomanjkljiv. Ako pišemo: „Župnik N. ima rdeč nos od pijače“, — nam pošlje ta možakar „popravek“: „Ni res, da je moj nos rdeč od pijače. Res je pa, da je že plav in sicer od mozolov.“ In mi moramo to objaviti! Ako pišemo: „Prvaški advokat H. je računal za eno samo pot 50 kron in je torej oderuh“, — nam pošlje H. „popravek“: „Ni res, da sem oderuh, čeprav je res, da sem zaračunal za eno pot 50 kron“. In tako dalje. Razsodni ljudje seveda vedo, da niso ti klavnosti „popravki“ nič drugega kot izraz strahu, katerega imajo prvaki pred nami. Pred porotnike si nas ne upajo poklicati, ker vedo, da jim lahko dokažemo lumparije, katere jim očitamo. Zato nam pošiljajo „popravke“. Ali čimbolj bodo flikali svojo raztrgano suktnjo, tembolj žalostno in beraško bode izgledala. . .

Tretji slovo katoliški shod“ sklicujejo klerikalci za avgust v Ljubljano. Odkrito povedano, je to najnavadnejša komedija. Politikujoči duhovni spravijo nevedne ljudi skupaj, pijejo in jedo na vse pretege, šuntajo in hujskajo, in — ubogi ljudje gredo s praznim mošnjčkom domu. Prosimo: ali se sme ta priredba imenovati „slovenski shod“? Saj ni nič drugega kakor

nerodno posnemanje nemških in italijanskih takih „shodov“; prireditelji pa so duhovni, ki ne poznajo ne Nemca, ne Slovenca, ne Italijana, temveč ki hrepene edino za tem, da bi rimska nadvlada zopet premagala svet. L. za parado nosijo ti ljudje slov. trobojnico in le zato pojejo pesem „Lepa naša domovina“, da bi se ne čulo obupano vpitje revščine in trpljenja! In „katoliški“ ta shod pač tudi ni. O ljubezni do bližnjega bomo pač malo, presneto malo slišali. Sovraštvo se bode širilo, hujskalo se bode proti nam in drugemu nič. . . Naj torej le bobnajo in trobijo, — boben in trompeta prepustimo radi klerikalcem. Mi pa bodemo tiho in neomahljivo naprej delali. In tako nam ne more nič škodovati, — tudi ta neslovenski in nekatoliški semenj ne. . .

Šolske počitnice. Iz raznih krajev nam prihajajo dopisi, v katerih izražajo naši pristaši svoje želje glede šolskih počitnic. Večinoma se čuje željo, naj bi se počitnice pričele s 15. septembrom ter končale z novembrom. Ta želja je opravičena z ozirom na gospodarske razmere. Ravno od male maše do vseh svetnikov se vrši po vseh travnikih paša, ki je največjega pomena za telesni razvoj živine. Nadalje se spravlja v tem času sadje in koruzo ter pride tudi trgategatev. Umevno je torej, da si žele kmetje v tem času počitnice. V šmarskem okraju se je upoštevalo to željo. Žal, da se zdaj v drugih ne da ničesar napraviti. Sklepi so tu — in po toči zvoniti pač ne pomaga veliko. V okrajih, kjer so se počitnice že zdaj pričele, priporočamo kmetom, naj napravijo ob času paše na šolsko oblast prošnje, da se uredi le dopoldanski poduk. To se čisto lahko zgodi in taki prošnji se bode tudi ugodilo. Seveda, res je, da so kmetje v veliki meri sami krivi, da se jih nikjer ne vpošteva. Vsak drugi sloj se združuje in zahteva svoje pravice. Kmet pa liže duhovno roko in molči; k večjemu na tihem preklinja svoje tužno stanje in stiska pest v žepu. Boji se duhovna, boji se mežnarja, boji se misliti z lastno glavo. — in tako trpi raje. Veliki kancelar Bismark je izrekel besedo: „Boj se Boga in nikogar drugega; le pred svojim Bogom pripogni se tiho“. Ta beseda naj bi bila tudi nam geslo! Sicer pa nas vpraša naš dopisnik, v katerih topicalah se kopljeta neizmerno spoštovani hofrat Ploj in poveljnik črne armade kaplan Korošec? Tega pa ne vemo. Vemo, le, da sta potrebna zdravniške postrežbe, kajti nema in gluha sta za — ljudske zahteve. In končno: čeprav se kopljeta in pereta, ostaneta vendar le — zamorca.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Nova štacuna v Ptujju. Prvaški listi prinašajo prav židovsko reklamo za neko novo štacuno v Ptujju. Ta štacuna bode stala na „narodnem stališču“, kar znači: delalo se bode na prvaško-klerikalni način. Osnovanje prvaških konzumov je prineslo tisočere kmetje v nesrečo, v zapor in na beraško palico. Zdaj se vabi ljudstvo na druge limanice. Ali ozirom se na druge „narodne“ trgovine velika žalost nas obide. . . Poštenim potom se lahko vsak obogati kakor mu je drago; ali „narodnost“ za kšeft izrabljati, to je grdo. Kmetje bodo sicer že sami toliko pametni, da se ne puste zapeljati od praznih besed. Ali bo nova štacuna toliko „narodna“ kakor klerikalne posojilnice s svojimi 7% obrestmi? . . . Tetki „Domovini“ v Celju pa moramo tudi nekaj povedati. Ako napravi kmetški župan v svojih spisih malo napako, pribije ga jokava „Domovina“ takoj na križ, češ, naš mili svetovni slovo jezik pokvarja. Nova štacuna pa je zatosila po ptujskem okraju listke, v katerih je toliko napak, da bi se jih sramoval vsak šolski pobič. Pri površnem pregledanju smo našli 16 velikih napak v 15 vrsticah. Tetka v Celju, tvoja sveta dolžnost je, da poveš novi štacuni, naj se najprvo slovensčine nauči, potem šele naj baranta s svojo „narodnostjo“. Največ smeha pa povzroči sledeči stavek iz omenjenega listka: „Nova štacuna, novo blago si vsaki lahko misli“. . . Torej: štacuna je nova, to se ne da utajiti, ali dobro blago, no, dobro blago si kupci lahko mislijo. Po domačem: Kislo zelje imam, klobaso si lahko mislim, pa bo fejt večerja. . . Kmetje pa bodo

rekli: nova štacuna, — dobro: kupce si pa lahko gospóda — misli!

Ptujski gimnazij. Strupeno napada prvaško časopisje vsako stvar, katero uresničuje drugi s svojim delom in svojim denarjem. Zato bojkotirajo tudi ptujski gimnazij ter obrekujejo ta izvrstni zavod na prav klerikalni način. Preglejmo uspehe tega izvrstnega gimnazija. Pripravljani razred (Vorbereitungsklasse) je obiskalo letos 13 Slovencev in 15 Nemcev, torej skupno 28 dijakov. Od Slovencev samo 2 nista napravila izpit. Drugi pa vsi z dobrim uspehom ali celo z odliko. Odliko oz. dobri uspeh so dosegli učenci: Sluga, Drvenšek, Goričan, Krivec, Mir, Perko, Pihler, Prelog in Bristenek. Tudi vsi drugi razredi imajo ednake uspehe zaznamovati. Vsak pošten človek mora ta gimnazij priporočati. V Ptuj se ne gode nikdar izgredi kakor na hvalisanem celjskem slov. gimnaziju. Stariši iz ptujskega okraja pač ne bodo dvojne svote zapravljali, raje kot drugam pošljite svoje sinove v ptujski gimnazij!

Prvaška lumparija. V Brežicah trosijo klerikalni brezvestneži listke in hujskajo ljudi na bojkot nemških trgovin. Tako postopanje se pač ne more drugače označiti kakor z besedo: lumparija! Dobro vemo, da delajo to le klerikalni junaki, ki nimajo ničesar izgubiti in ki hočejo še druge ljudi na njih stališče pripraviti. V gospodarskem delu je vladal doslej mir. Nemški kupec in trgovec je kupoval pridelke slovenskega kmeta, zadnji pa blago prvega. Prvaški far ali doktor pač ne kupuje od kmeta pridelke. Ali hujskati zna! Glede takih prvaških lumparij, katerih so zmožni le brezvestni in breznačajni falotje, bomo navili druge strune. Bojkot je prepovedan v Avstriji in naj pribaja od farja, doktorja ali hudiča, to je vse eno. In zato nam naj zaupaiki vsacega teh prvaških lumpov naznanijo, ako razširja bojkot; preskrbeli bomo, da dobe ti breznačajneži priliko, premišljevat o bojkotu — v ječi. Fej čez postopanje, ki naj bode še „krščansko“ in „narodno“. Fej!

V Trbovljah sosi ustanovili „kmeto bralno društvo“. Podžupan Vodušek je priporočal, naj bode društvo geslo: „Vedno in povsodi naprej in ne nazaj.“ Moška beseda je to, samo tega ne vemo, ali je kaplan Lončarič g. Vodušeku tudi ploskal ali ne... Prav ponižno izrazimo mnenje, da bode to društvo zopet pravcata godla. V odboru sede: župan Ferdo Ros, hud liberalcec „Narodove“ sorte, poleg njega pa kaplan Lončarič, klerikalni petelin. G. Vodušek bo rekel: Naprej! — kaplan pa bo kričal: Nazaj! — kajti ogenj in voda sta nezdržljiva. Kdor še misli, da hrepeni klerikalni duhoven za izobrazbo, naj k družstvu pristopi. Ali knapi poznajo pač predobro farško kuto. — Bog ve, ali se bode policaj Uršič tudi v društvo vpisal? Malo izobrazbe bi mu sicer ne škodovalo. Ali alkohol je gotovo že preglbokoko uplival na tega možakarja, tako da je izgubljen za ta svet. — Pri zadnji volitvi je udrihal restavrater Dolničar čez „nemčurje.“ Doslej pa še nismo izvedli, da bi kronce nemških gostov ne sprejel. — O Miklavčičevem Peterčku bi imeli tudi nekaj povedati, pa nič od „Burgatovke“. Ali krščansko usmiljenje nas sili, da molčimo. Kajti Peterček bi se znal z Uršičom od same jeze tako napiti, da bi policaj zopet kakšnega kozla ustrelil, in zato molčimo raje. — Bivši tajnik Mlakar je dobil 2 meseca ječe. Nemaren je bil res do skrajnosti. Ali marsikdo zapravlja rudarjeve denarje ravnotako ni je vendar „voditelj“. Marsikdo je „cufal“ od Mlakarja denar in „pozabil“ na vrnitev. Ako bode neki trboveljski pritlikavec brusil nadalje svoj umazan jezik in obrekoval naš list in našega urednika, povedali bomo par povedaj, da bo joj.

Oropna pošta. V Cmurku so neznanzi zlikovci napadli poštni voz ter ukradli 2000 K v gotovini. Tako se je govorilo iz začetka. Pozneje je postiljon priznal, da je on sam tisto poveril, da plača svoje dolgove. Zdaj je pod ključem.

Zaradi dekleta sta se sprla v Sv. Stefanu nad Gradcem delavca iz papirniške tovarne Matija Rancigaj in Anton Gselman. Zadnji je odtrgal iz bližnjega plota planko ter z njo udaril Rancigaja po glavi. V planki pa je še ostal žebelj in ko je Gselman lopnil tekmeča po glavi, je

ga ravno z žrebjem hudo ranil po glavi. Vroč kri, žalibog, veliko hudega napravi.

Zastrupiti se je hotel Alojz Soršak, slikarski pomočnik iz Palskave. Vzrok? Obsojen je bil pred kratkem na 5 mesecev zavora in to ga je grizlo. Pravočasno so preprečili njegovo nakano ter ga spravili v zapor, da naj poprej zadosti postavi.

Nesreča ob birmi. V Grižah so hoteli škofa počastiti s tem, da so postavljali prav visok mlaj. Neki mož je hotel pripeti bandero na vršiček, ali v tem hipu se je vršiček zlomil in mož je padel 12 klatrov globoko na tla. Bil je takoj mrtev. Mi mislimo, da streljanje in druge enake nevarne komedije bi se imele opustiti, saj se stem ne pomnožuje škofova čast, nad bobnanjem in pokanjem imajo veselje le kinezariji in afriški divjaki. Skazite škofu rajši veselje s tem, da ste lepega in krščanskega obnašanja in naprednega mišljenja!

Otrok se je ponesrečil. V Sv. Pavlu pri Preboldu je padla v apneno jamo 4 letna hčerka posestnika Divjaka ter se težko poškodovala in sirotica kmalu umrla v hudih bolečinah.

Samomor dekleta. V Mariboru se je zastrupila 17 letna Marija Šribar s fosforovo tekočino ter kmalu nato umrla v mariborski bolnišnici. Ni mogla baje najti službe.

Župnik Sušnik in Micika. Farške kuharice so včasih proti kaplanom prave vragulje, zavoljo njih mora kaplan dostikrat veliko pretrpeti in dosti grenkih požreti. Drameljska Podhostnikova „junglerca“ Treza in Ropova Mica bota se morali dosti dolgo kuhati v vicah, če se večni Sodnik sploh usmili, da ju po njih zaslugah ne pahne v pekel. Prida jih je teh farških „dam“ jako malo; kakor v Sodomi in Gomori jih ni bilo 10 pravičnih, tako jih gotovo ni 10 „poštenih“ med kuharicami na Spodnještajerskem. Tu le vam čemo nekaj poročati o taki farški frajli. Pred kratkem je moral kaplan Kovačič oditi iz Črešnjecve le zaradi Micike, tamošnje farške kuharice. Ali prej je kaplanu izginilo v sobi okoli 40 K in ključ od sobe sta imela le Micika in kaplan. Kuharica je potem tožila kaplana zavoljo razžaljenja časti, češ, da jo sumniči zavoljo tatvine, ali pri vzklicnem sodišču v Mariboru je bil kaplan oproščen in Micika mora plačati dosti sodnijskih stroškov. Župnik Sušnik pa je Miciko spremljal k sodišču kakor da bi to bila njegova zakonska žena. Fej tajksl!

Polenšak. Čistost in zvestoba omožene tercijalke. Večina tercijalke so same hinavke, ki na tihem prav razuzdano žive, samo izvedeti se pač ne sme. Tu imate najnovejši in frišni dokaz iz bližnjega Polenjšaka, tam se je namreč neka taka tercijalka izdala. Kadar pride tista v cerkev, potem se tam vedno le križa, poklekuje, oči pobožno zavija in roke vzdiguje proti nebu kakor da bi za vse grešnike celega sveta pokoro delala. Ali, pogledjmo njeno pobožnost! Pred kratkem jo je njen mož po dnevu našel na stalah v senu z znanim cerkvenim pevcem, da sta baje skupaj note študirala. Seveda jih je nekaj skupila, ker o tem možu prej nič ni rekla in v jezi se je hotela potem obseliti, komaj jo je mož rešil. In tista je najhujša nasprotnica naprednjakom in Štajerca. Nekoč je izbleknila, da še tistega mesa ne mara jesti, ki je bilo v Štajercu zamotano. Ali Micka, mi te vprašamo, so mar tiste klobase boljše, ki se v seni na štali dobé? Fihpos, razumeš, to je seme izpod tvojeja zvana!

Vzgleden katoličani mož in navdušen pristaš Korošca je Alojz Skorjanc iz Dersinje pri Celju. Vsako leto je prirejal romanje z domačini k Mariji Pomagaj na Kranjskem. Zdaj pa je zaprt pri okrožnem sodišču v Celju, ker je svoji dekli poneveril hranilnično knjižico ter zapravil ves denar, ki si ga je dekla z žuljavimi rokami priložila. Prelat Drozd v Pragi je svoje dni prirejal romarske vlake k sv. očetu v Rim, a zdaj tudi mora 7 let kašo pihati, ker je uboga ljudi okradel za 7 milijonov kron. Taki — le so, ti naši vzgledni katoličani! No, Fihpos, zakaj ne poročaj o teh lumparijah?

„Marijinih devic“ je vse polno v Lokah pri Vičmu, predvsem se odlikujeta sestri znanega kaplana Melhijorja, ki pa baje zase iščeta že krstnih botrov. Štajerca te Ločanke ne morejo videti ne živega ne drukanega, zato zahajajo rajše preko mosta v Krško na Kranjsko in tam

se s kranjskimi fantilahko dobi kaka „malenkost“. To so sadovi klerikalne vzgoje!

Nesreča pri delu. Zidar Zelenik iz Vintarskega vrha v fari sv. Urbana v Slov. gor. je padel s strehe ter si razbil lobanjo. Ponesrečenec je v treh urah umrl. — V Svetincih pri Ptujju je bil 18 letni posestnikov sin Fr. Veršič zasipan v jami, ko je tam kopal pesek.

Klerikalni pretepači. Franc Cipruš, 28 letni posestnikov sin iz Kralovec, je dne 3. junija pehnil z nožem posestnikovega sina Franca Weissa v trebuh. Za svoje klerikalno „junštvo“ bo 8 mesecev kašo pihal. — Franc Šoštar, posestnikov sin iz Stattenberga pa se bo 3 mesece mastil z ričetom v kajhi, ker je dne 6. maja z nožem ranil Jurija Lepeja v roko. To je potem vzorna „mladeniška“ banda!

Dornova pri Ptujju. Prvaški teater. Dornovčani so zidali lepo šolo, šola se je blagoslovila, da se tam otroci uče koristnih reči in strahu božjega, ali zdaj tam nganja podivjana prvaška mladina svoje burke in špila teater. Je mar to namen šole? Ali je ni oblasti, ki bi to prepovedala? Igralke so bile vam našemljene kakor tiste ciganke, ki prihajajo s Hrvaškega na ptujski živinski sejem.

Iz Koroškega.

„Tužni Korotan“, — tako imenuje klerikalno časopisje prekrasno našo Koroško. Zakaj neki? Je-li zato, ker trpi kmet, ker ječe delavni sloji v revščini? Oj ne, — beda in trpljenje sta i na Štajerskem doma in vendar ne pišejo prvaški listi nikdar o „tužni Štajerski“. Zakaj torej? No, zato, ker niso dobili pogubonosni klerikalno-prvaški nauki na Koroškem mnogi pristašev, ker se koroški kmet noče udeleževati gonje proti nemškemu sosedu, ker noče robotariti pod klerikalnim jarmom! Ali mi pravimo: „Veseli Korotan“, dokler si prost črna nadvlada! Zato vas kličemo Korošce na delo. Kmetje, obrtniki in delavci, vsi pristopite h krogu naših naročnikov in napredna armada bode pobila vsako nasprotje. Ozrite se na naše štajerske tovariše, katerih je 15000 naročnikov v naših vrstah. Tudi na Koroškem imamo že velike množice naročnikov, ali iz teh naj postanejo novi tisočeri, enemu tisoču sledi naj drugi! „Štajerc“ se bode buril za koroško ljudstvo s tisto vnemo kakor za štajersko! Pustite tedaj klerikalni „Mir“, ki je list prvaških duhovnov in advokatov, pustite črne časnike in poprimite se našega „Štajerca“. Naročnina znaša vendar le borih 2 K na leto; 1 sama krona za pol leta. Tedaj na delo in Koroška bode i zanaprej za klerikalce tužna, za ljudstvo pa vesela!

Dr. Brejc — prijatelj siromakov: Uredništvu „Štajerca“ v Ptujju. Sklicuje se na § 19 tisk. zakona zahtevam, da glede na članek „dr. Brejc — prijatelj siromakov“, objavljen v Vašem listu števil. 10 na zakonito predpisani način objavite sledeči popravek:

Ni res, da sem pred malo dni v Celovcu neki prav ubogi kočarski ženski zaradi 28 K ki jih je imela plačati, napravil 67 K 08 h sodnijskih stroškov, in ni res, da se mi je pri sodnji naravnost reklo, da je ta zahteva nerasna.

Nasprotno je res, da dotična ženska ni bila zaradi 28 K tožena, temveč je le ona sama in Kranjski sicer po odvetniku na plačilo tega zneska tožila. Tožnica sem branil jaz, tožnica je končno pravdo izgubila in bila seveda obsojena plačati zato tudi pravdne stroške, ki jih je pa sodnja sama Zdaj na 67 K 08 h določila in stem zneskom za primerne spoznala.

V Celovcu, 21. majnika 1906.

Odvetnik dr. Janko Brejc.

Kapla ob Dravi. (Klerikalna veselica). V nedeljo 8. t. m. je bila v Kapli črna veselica s tamburaši. Neko človeče iz Ljubljane je na veslo p kriplice priporočevalo ljubljansko častnikarsko družbo „Naša moč“. Posledica te veselice pa je postala bil hud boj z nožmi in kamni, veliko teh „pobožnih bratcev“ je bilo ranjenih. To so lepi izgledi gesla: Svoji k svojim!

Na njivi je umrlo. V Dvecerkvah pri Sv. Vidu ob Glini je dekla Franca Huss na njivi podojila svojega 14 dni starega otroka, položila ga potem v voziček, razprostrla nad njim dežnik ter odšla na delo. Med tem ko se je vrnila, je umrl otrok vsled solnčarice (Sonnenstich). Vrač